

Διδυμοτείχου Δαμασκηνός: Η Παναγία Παραμυθία να παρηγορεί όσους την επικαλούνται

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Επί τη αναμνήσει του θαύματος της Θεοτόκου, στην Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου, όπου και η πρωτότυπος εικόν της Παναγίας της "Παραμυθίας", την Κυριακή, 21 Ιανουαρίου, ο Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός ιερούργησε στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Παναγίας Ελευθερωτρίας στο Διδυμότειχο, στον οποίο από ετών έχει αποθησαυρισθή αντίγραφο της θαυματουργού εικόνας τῆς "Παραμυθίας".

Ο Σεβασμιώτατος, αφού μίλησε για το ιστορικό του θαύματος, ευχήθηκε η Παναγία να παραμυθεί, να παρηγορεί και να παρακαλεί όλους όσους μετά πίστεως και ευλαβείας Την επικαλούνται. Ακολούθως, ερμηνεύοντας το

ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας, περι της θεραπείας των 10 λεπρών, μεταξύ άλλων τόνισε· «Ένα συγκλονιστικό περιστατικό εξελίσσεται ενώπιόν μας σήμερα καθώς παρακολουθούμε τον Κύριο να συναντάται με δέκα ανθρώπινα ράκη. Δέκα λεπροί, πού το σώμα τους ολόκληρο είναι μια ανοικτή πληγή, πλησιάζουν στον Χριστό. Η κοινωνία τους είχε απομονώσει, για να γλυτώσει από τη λέπρα τους. Ο θάνατος καραδοκούσε να τους αποτελειώσει. Αυτοί όμως πλησιάζουν στην ένσαρκη ελπίδα. Πλησιάζουν την πηγή της ζωής και της αφθαρσίας. Φωνάζουν για ζωή, για θεραπεία, για λύτρωση από το ανείπωτο βασανιστήριο της ψυχής και του σώματός τους...

»Ζήτησαν, ζητιάνεψαν λίγα περιθώρια ζωής, λίγο χρόνο παραπάνω, μία καλύτερη ποιότητα ζωής μέσ' από την υγεία του σώματος και, ώ του θαύματος, έλαβαν το ποθούμενο. Θεραπεύτηκαν! Στη συνέχεια, όμως, οι εννέα από τούς δέκα απέδειξαν ότι η λέπρα δεν είχε καταλάβει μόνο το σώμα τους, είχε πληγώσει, είχε νεκρώσει και τίς ψυχές τους. Η εξωτερική σαπίλα πέρασε και εσωτερικά και διέβρωσε τους χαρακτήρες τους. Από τούς δέκα μόνον ο ένας γύρισε να ευχαριστήσει τον Χριστό.

Μόνον ο ένας ύψωσε ξανά τη φωνή του, όχι για να ζητήσει, αλλά για να ευχαριστήσει και να δοξολογήσει τον Θεό για το δώρο που έλαβε...

»Ο Θεός δεν κουράζεται να μας ακούει. Δεν διστάζει να μας βοηθήσει. Τείνει "εὐήκοον οὖς", συλλαμβάνει τούς πόθους και τα αιτήματά μας και μας δίδει γρήγορα την απάντηση. Ενεργεί πάντοτε μόνον από αγάπη και για το συμφέρον μας. Άλλοτε εργάζεται φανερά και θαυματουργικά. Άλλοτε, μάλλον τίς περισσότερες φορές, εργάζεται διακριτικά και μυστικά, για να μη μας καταπιέσει με την παρουσία Του, για να μη μας υποχρεώσει και να μη μας αναγκάσει να Τον αγαπήσουμε εξαιτίας των ευεργεσιών Του. Ανταποκρίνεται στην κραυγή μας και περιμένει τη δική μας απάντηση στα δικά Του δώρα....

»Η κραυγή μας προς τον Θεό έχει ως αποτέλεσμα το μυστικό, το αθόρυβο θαύμα, αυτό πού μοιάζει με σύμπτωση, αυτό πού μοιάζει με φυσική εξέλιξη. Είναι το καθημερινό θαύμα, που το θεωρούμε αυτονόητο, που το περιμένουμε ως δικαίωμα, που το καταλαβαίνουμε μόνον όταν λείψει και τότε αρχίζουμε τα παράπονα και τα "γιατί σε μένα". Όταν ζητούμε από τον Θεό, ας ενθυμούμεθα ότι ήδη έχουμε λάβει ατίμητα δώρα, που δεν τα πληρώσαμε και δεν τα αξίζουμε. Δώρα που δεν τα έχουν όλοι οι άνθρωποι και που δεν μας τα οφείλει ο Θεός, αλλά μας τα χαρίζει από την απέραντη αγάπη Του. Το φως, η υγεία, η αγάπη, ο λόγος, η σκέψη, οι σχέσεις, η τροφή, ακόμη και ο χρόνος, η εποχή, οι συνθήκες, το περιβάλλον, οι αισθήσεις, η γνώση, η τέχνη είναι μερικά από τα αμέτρητα δώρα του Θεού, πού ούτε καν υπολογίζουμε την αξία και τη σημασία τους.

»Ας ζητούμε, λοιπόν, αδελφοί, από τον Θεό και ας επιμένουμε. Μόνο να Τον εμπιστευόμαστε. Ας γνωρίζουμε ότι θα μας δώσει ό,τι χρειάζεται για το συμφέρον μας και όχι για τον εγωισμό μας. Οι ευεργεσίες και τα δώρα του Θεού στοχεύουν στη σωτηρία μας και όχι στην ικανοποίηση των πρόσκαιρων και ανόητων απαιτήσεών μας. Ας απαιτούμε, γιατί είμεθα τέκνα Του, αλλά να μη γινόμαστε αγενείς. Ας είμεθα ικέτες, αλλά να μην είμεθα αχάριστοι. Ας βλέπουμε και ας αναγνωρίζουμε τις ευλογίες που λάβαμε, για να έχουμε το δικαίωμα να ζητήσουμε ακόμη περισσότερες. Η ικεσία μας ας είναι πράξη αγάπης και εμπιστοσύνης προς τον Θεό και όχι ενέργεια συμφέροντος και εγωισμού. Η ευχαριστία και η δοξολογία του Θεού ας είναι φυσική μας ανάγκη. Ας είναι αυθόρμητη ενέργεια μιας εσωτερικής ευγένειας, πού θα μας κρατάει ενωμένους μαζί Του, για να λαμβάνουμε τούς ζείδωρους χυμούς της άκτιστης χάρης Του και τούς γλυκύτατους καρπούς της παρουσίας Του στην ύπαρξή μας».

Εκκλησιάσθηκε επ ευκαιρία αντιπροσωπεία της Σχολής Δοκίμων Αστυφυλάκων Διδυμοτείχου, συνοδευομένη από την Διοικητή της Σχολής, Αστυνόμο Α' Αναστασία Πουρναρά.

Στον απόηχο, ωστόσο, της Πρώτης του Νέου Έτους ο Σεβασμιώτατος το εσπέρας της προηγούμενης ευλόγησε την Βασιλόπιτα του Ιεροψαλτικού Συλλόγου της Ιεράς Μητροπόλεως στο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού Αγίων Θεοδώρων Ορεστιάδος, παρουσία του Αντιδημάρχου Ορεστιάδος Μαργαρίτη Αστεριάδη, ο οποίος είναι ταυτόχρονα και Πρόεδρος του Συλλόγου, και το εσπέρας της Κυριακής την Βασιλόπιτα του Συσσιτίου του Ιερού Ενοριακού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Διδυμοτείχου στη Λέσχη Αξιωματικών Φρουράς Διδυμοτείχου, παρουσία του Διοικητού της 30ής Ταξιαρχίας Ταξιάρχου Ιω. Ματθαίου, του Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου Διδυμοτείχου Χρ. Δερμεντζόγλου και πλήθους κόσμου.

